

[Bolligministeren]

guleringspuljen, men samtidig var vi fuldt ud klar over, at der skulle foregå en forhandling. Den skete i december, vi blev enige om fordelingen, og den 20. januar fremsatte jeg lovforslaget som en udmøntning af det, der blev aftalt i december og indgik i finansloven.

Med hensyn til den anden del af lovforslaget – om garantistillelsen – forstod jeg også, at alle var klar over den positive intention, der ligger bag, nemlig at få huslejen ned og ad den vej få mulighed for nogle offentlige besparelser. Vi vil naturligvis ikke strø om os med garantier, men i denne sammenhæng er det et sundt og rigtigt princip.

Fremskridtspartiets ordfører var inde på en principiel betragtning om, at man blandede tingene sammen i Boligministeriet. Jeg vil gerne sige, at vi er optaget af afbureaukratisering i Boligministeriet, og når vi har brug for at ændre boligbyggeriloven, kommer vi kun med ét lovforslag, når vi ikke har brug for to. Det ville da være lidt mærkeligt at komme med to forslag til ændring af den samme lov. Det er den samme lov, som trænger til justering to steder, så derfor nøjes vi med ét lovforslag. Hvis vi skulle behandle to forskellige lovforslag, kunne vi selvfølgelig gøre det og skabe lidt mere beskæftigelse, men eftersom vi er tilhængere af at gøre det så enkelt som muligt, har vi gjort det på den foreliggende måde.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Kun for at der ikke skal være tvivl om det, jeg sagde om satsreguleringspuljen: Jeg genkender fuldt ud det forløb, som boligministeren skitserede herfra. Det, jeg så føjede til, var, at jeg har forstået på vore forhandlere, at finansministeren har lovet, at de lovforslag, som skal gøre brug af disse satsreguleringspuljemidler, bliver forelagt for forligspartierne, inden de bliver fremsat. Og jeg tilføjede, at det jo næppe er boligministerens problem, og at det kun var for at få det nævnt, at jeg sagde det. Mere ligger der ikke i det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 182:

Forslag til lov om kommunal anvisningsret.
Af boligministeren (Kofod-Svendsen).
(Fremsat 26/1 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Lissa Mathiasen (S):**

Vi har i Socialdemokratiet meget længe været meget optaget af at få sat en positiv udvikling i gang i de boligområder, der i den senere årrække har udviklet sig med store – primært sociale – problemer, og svarende til, hvad fru Sonja Mikkelsen sagde til det tidligere lovforslag, L 155, er vi overordentlig godt tilfredse med, at regeringen så hurtigt er kommet med et så omfattende og så effektivt samlet udspil til løsning af disse problemer.

Vi har ønsket en bedre udnyttelse af vores samlede boligmasse, og vi har ønsket en bedre spredning af beboerne. Derfor har vi længe ønsket, at også den private udlejningssektor skulle stille boliger til rådighed til løsning af bolig-sociale formål.

Jeg er meget enig med hr. Kim Behnke fra Fremskridtspartiet, som under behandlingen af L 155 gav udtryk for, at netop fordi anvisningsretten kun har eksisteret i forhold til den almennyttige sektor, har man forhindret spredning. Det er det, der her bliver taget hul på.

Lovforslaget lægger op til, at kommunerne kan få overdraget anvisningsretten til ledige lejligheder i den private udlejningssektor gennem aftaler mellem kommunerne og de private udlejere. Forslaget bygger på frivillighed, idet kommunerne får en hjemmel til at indgå sådanne aftaler.

Endvidere lægges der i lovforslaget op til, at de ordninger omkring kommunernes betaling af lejetab, garantiordning for lejernes eventuelle forpligtelser samt lejernes mulighed for at